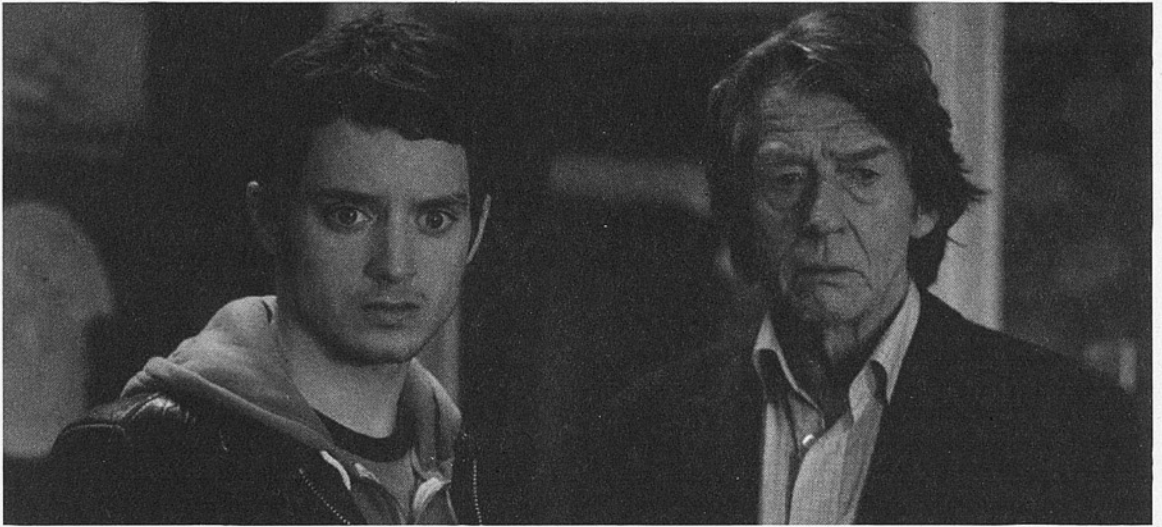

Bandes de so Plegarem el 2009, i ens n'anirem de vacances...

Házael González

Los crímenes
de Oxford

¿ Per què no, després de tot? Tot principi té un final, encara que, en aquest cas, els principis estiguin tan lluny que sigui difícil de creure, però sí, així és la vida, no hi ha dubte: se'ns acaba de nou l'any, i ens toca acomiadar-nos d'aquest 2009 així com hem fet sempre, fent una repassada als esdeveniments que han passat, i després, a fer unes merescudes vacances, que ja és ben hora.

I ja que ens hem de posar tristos, començarem per les necrològiques, i amb una que ens cau molt a prop, com és la del mestre José Solá, qui ens va deixar el passat mes de març als setanta-vuit anys d'edat i a qui havíem tingut el plaer de conèixer en persona a les nostres Illes després que participés l'any 1996 a les Segones Jornades de Música de Cine celebrades per l'Associació Balear Amics de les Bandes Sonores (ABABS): signant composicions com *Un Vaso de Whisky* (Julio Coll, 1958), *Los Cuervos* (Julio Coll, 1962), *Los Tarantos* (Francisco Rovira Veleta, 1963), o la darrera *Crónica Sentimental en Rojo* (Francisco Rovira Veleta, 1986), va rebre un homenatge l'any 2000 al Congrés de Música de Cine de València. Altres que ens han deixat són Michael Galasso el passat setembre als seixanta anys, que va fer feina amb el director coreà Wong Kar-Wai (per exemple a *Chunking Express —Chung Hing Sam lam*, 1994—), i també Vic Mizzy el passat octubre als noranta tres anys, famós pel seu inconfusible tema de televisió per la capçalera de la sèrie "The Addams Family" (i que havia posat les seves notes a pel·lícules com *The Love God?* de Nat Hiken, 1969, encara que gairebé totes les seves composicions foren per televisió). Descansin en pau tots tres.

Parlant però de premis, trobem que el Goya a la Millor Partitura Original va ser per segon any consecutiu pel mestre Roque Baños, per *Los Crímenes de Oxford* (Álex De la Iglesia, 2008, i després d'haver-lo aconseguit amb *Las Trece Rosas* d'Emilio Martínez Lázaro 2007), i el de Millor Cançó per "A tientas",

feta per Juan Manuel Montilla (*Languí*) (qui també va ser Millor Actor de Repartiment) i Woulfrank Zannou (d'*El Truco del Manco*, Santiago Zannou, 2008). I tant el Globus d'Or com l'Oscar a la Millor Banda Sonora Original (aquest darrer per partida doble, ja que també va guanyar el de Millor Cançó per "Jai Ho") varen caure a les mans del "John Williams asiàtic", el compositor hindú A. R. Rahman, per *Slumdog Millionaire* (Danny Boyle, Loveleen Tandan, 2008), qui de totes maneres (i encara que la pel·lícula i la seva música se'n varen emportar premis arreu) no va poder arrabassar el Globus d'Or a la Millor Cançó a un músic amb el palmarès de Bruce Springsteen, qui s'ho va dur pel tema "The Wrestler", de *The Wrestler*, ('El luchador') de Darren Aronofsky, 2008.

I recordant moments estel·lars referits a les bandes sonores originals de l'any que ens deixa, ens llençarem una mica de flors i parlarem precisament dels vint anys de l'ABABS, una associació sense ànim de lucre que, amb l'inestimable ajut de la Banda Municipal de Música de Palma, ha permès que visitessin la nostra illa els compositors Fernando Velázquez (d'*El Orfanato*, Juan Antonio Bayona, 2007, entre d'altres) i Aritz Villodas (de *No Me Pidas Que Te Bese Porque Te Besaré*, Albert Espinosa, 2008), dels quals vàrem poder gaudir en profunditat (sobretot de la seva música, però també de la seva personalitat), a més de l'exposició commemorativa de l'esdeveniment que repassava aquests darrers vint anys en què destacava sobretot aquesta ininterrompuda col·laboració a la nostra estimada revista *Temps Moderns*. I és que deu anys no són res, i ho son tot.

I, així, doncs, el comiat de sempre, que es converteix en un comiat indefinit, com tot a la vida: després que en deu anys no sapiguem de cap compositor nou que hagi nascut, nosaltres ens n'anem de vacances... i a continuar veient què passa a la vida. ■